

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.1.2001
KOM(2001) 47 endelig

1996/0085 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringerne til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

OM FØLGERET FOR OPHAVSMANDEN TIL ET ORIGINALKUNSTVÆRK

**OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG
i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2**

1. SAGSFORLØB

Kommissionen vedtog den 13. marts 1996 direktivforslaget¹, som blev forelagt for Rådet den 25. april 1996 (KOM(96) 97 endelig udg. – 1996/0085(COD)).

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse² den 18. december 1996.

Europa-Parlamentet afgav udtalelse³ i henhold til den fælles beslutningsprocedure ved førstebehandlingen på plenarmødet den 9. april 1997.

Efter Europa-Parlamentets udtalelse vedtog Kommissionen den 12. marts 1998 et ændret forslag (KOM(1998) 78 endelig udg.)⁴.

Den 19. juni 2000 vedtog Rådet enstemmigt den fælles holdning, som Kommissionen ikke kunne acceptere. Kommissionen redegjorde i meddelelsen til Europa-Parlamentet af 15. september 2000 for sin holdning til Rådets fælles holdning⁵.

Europa-Parlamentet vedtog ved andenbehandlingen den 13. december 2000 13 ændringsforslag til Rådets fælles holdning. Et ændringsforslag af sproglig art blev ikke sat til afstemning.

I denne udtalelse redegør Kommissionen for sin holdning til Europa-Parlamentets ændringsforslag, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, litra c).

2. FORMÅL MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget har til formål at skabe harmoniserede retlige rammer for følgeret, så der sikres et velfungerende indre marked for moderne kunst og nutidskunst i Den Europæiske Union.

Følgeret er den ret, ophavsmanden til et originalkunstværk og - efter dennes død - arvingerne eller andre retssuccessorer har til et vederlag baseret på salgsprisen ved videresalg af et værk. Målet er at give ophavsmænd til billedkunstværker de samme økonomiske rettigheder som andre kunstnere.

Følgeret er hjemlet i elleve af de femten medlemsstaters lovgivning og anvendes i otte af disse efter meget forskellige regler (de omfattede værker, de vederlagspligtige transaktioner og vederlagssatsen). Forslaget skal derfor sikre, at konkurrencen ikke fordrejes på markedet for moderne kunst og nutidskunst i Fællesskabet, ved at indføre en sådan ret i samtlige medlemsstater og harmonisere den.

3. KOMMISSIONENS HOLDNING TIL PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Sammenfatning af Kommissionens holdning

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 1, 2, 3, 5, 11, 12, 13, 14 og 15.

¹ EFT C 178 af 21.6.1996, s. 16.

² EFT C 75 af 10.3.1997, s. 17.

³ EFT C 132 af 28.4.1997, s. 88.

⁴ EFT C 125 af 23.4.1998, s. 8.

⁵ SEK(2000) 1516 endelig.

Kommissionen kan acceptere stk. 1 i ændringsforslag 6, som sætter beløbsgrænsen for følgeret til 1 000 EUR, men kan ikke acceptere ændringsforslagets stk. 2, som gør denne beløbsgrænse obligatorisk.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 9 som en betragtning, men ikke som en artikel.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 4, 8 og 10.

3.1. *Parlamentets ændringsforslag ved andenbehandlingen*

3.1.1. *Ændringsforslag, som Kommissionen kan acceptere*

- a) Ændringsforslag 1, der ændrer betragtning 7, og hvori Kommissionen - i betragtning af den stadig større internationalisering af kunstmarkedet - opfordres til at indlede forhandlinger med henblik på at gøre Bernerkonventionens artikel 14ter obligatorisk.
- b) Ændringsforslag 2, der indfører en ny betragtning 7a, hvori det påpeges, at der bør fastlægges overgangsbestemmelser, der opretholder det europæiske markeds konkurrenceevne.
- c) Den del af ændringsforslag 6, der ændrer artikel 3, stk. 1, og som sætter direktivets beløbsgrænse til 1 000 EUR som i Kommissionens oprindelige og ændrede forslag i stedet for beløbsgrænsen på 4 000 EUR i Rådets fælles holdning.
- d) Ændringsforslag 11, der nedsætter den overgangsperiode, som Rådet havde indsat i artikel 8, stk. 2 og 3, i den fælles holdning, til to år i stedet for ti år som foreslået af Rådet.
- e) Ændringsforslag 12, der tager sigte på at ændre artikel 9 om retten til at indhente oplysninger, så referencedatoen for den frist på tre år, inden for hvilken rettighedshavere kan kræve oplysninger, bliver den dato, hvor selve transaktionen har fundet sted, og ikke den 1. januar i det efterfølgende år. Parlamentet har desuden gentaget den i artikel 1, stk. 2, anførte liste over de personer, der skal forelægge oplysningerne, hvilket Kommissionen ligeledes kan acceptere.
- f) Ændringsforslag 14, som ændrer artikel 11, stk. 1, og tilføjer det maksimale vederlag til de emner, der skal behandles i forbindelse med revisionen af direktivet. Parlamentet opfordrer Kommissionen til i givet fald at forelægge forslag om forhøjelse eller ophævelse af det maksimale vederlag.
- g) Ændringsforslag 15, der tager sigte på at nedsætte den i artikel 12, stk. 1, nævnte frist til at gennemføre direktivet til to år, en frist, som Rådet i den fælles holdning havde forlænget til fem år.
- h) Ændringsforslag 3 og 13, der uden at ændre indholdet forbedrer ordlyden af betragtning 20 og artikel 10.
- i) Ændringsforslag 9 om forvaltningsorganisationer som en betragtning og ikke som en artikel. Kommissionen foreslår, at dette ændringsforslag indsættes i betragtning 27 i den fælles holdning som følger: "(27) Det påhviler medlemsstaterne at håndhæve følgeretten, særlig med henblik på dens forvaltning. Forvaltningen kan eventuelt overlades til en forvaltningsorganisation; i så fald sikrer medlemsstaterne, at de nationale forvaltningsorganisationers arbejde er kendetegnet af åbenhed og

effektivitet på grundlag af demokratiske principper. Medlemsstaterne skal imidlertid [...] udbetaling." (uændret).

3.1.2. Ændringsforslag eller dele af ændringsforslag, som Kommissionen ikke kan acceptere

- a) Den del af ændringsforslag 6, der ændrer stk. 2 i artikel 3, og som gør beløbsgrænsen på 1 000 EUR obligatorisk, og ændringsforslag 4, som ændrer betragtning 21 i overensstemmelse hermed. Som nævnt i begrundelsen for det oprindelige forslag mener Kommissionen - i betragtning af de pågældende værkers beskedne værdi - ikke, at eventuelle forskelle, der opstår på det indre marked, fordi visse medlemsstater også anvender følgeret for beløb under 1 000 EUR, i væsentlig grad vil påvirke samhandelen inden for Fællesskabet. Med ophævelsen af den nationale følgeret for beløb under den fælles beløbsgrænse er kunstnerne derimod ringere stillet end forud for harmoniseringen, uden at dette er retfærdiggjort af hensyn til det indre marked.
- b) Ændringsforslag 8, der tager sigte på at ændre artikel 6, stk. 1, og præcisere, hvilke rettighedshavere der kan arve følgeret. Kommissionen mener, at dette ændringsforslag indebærer en sondring mellem de enkelte rettighedshavere, der ikke er i overensstemmelse med følgerettens formueretlige karakter. Desuden vil Kommissionen nødtigt røre ved dette område, der falder ind under den nationale arveret, eftersom hensynet til det indre marked ikke berettiger dertil. Et lignende ændringsforslag blev forkastet ved førstebehandlingen.
- c) Ændringsforslag 10, der pålægger Kommissionen hvert år at offentliggøre den i artikel 7, stk. 2, omhandlede liste over de tredjelande, der anvender følgeret. Det frembyder visse praktiske problemer at opstille og ajourføre en sådan liste - problemer, som ikke står i rimeligt forhold til fordelene ved listen. Kommissionen kan derfor kun påtage sig at offentliggøre en vejledende liste, således som det er fastsat i Rådets fælles holdning.

3.2. Ændret forslag

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.